REGISTRATION
No.
9. JUN 1922

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்

981
422-2

இரதிக்கும் மன்மதனுக்கும் தர்க்கம்

வாக்குவாதம்

இவை
மாளியக்காட்டிலிருக்கும்
வை. ஆவிடையால்
இயற்றப்பட்டது.

இஃது
பட்டுக்கோட்டை
எம். எஸ். மணியம் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1922

இதன் விலை அணா 1½

முகவுரை

முத்து இரத்தினம் பச்சை நீலமென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்பது நவரெத்தினங்களும் வைத்திழைக்கப்பட்ட சிம்மாசனத்தின் மீது எழுந்தருளாநின்ற கருணைமிகுந்த சிவந்த திருவடியை அனுதினமும் மறவாதிருக்க அருள்புரிபவராகிய ஸ்ரீ ராமமூர்த்தியினுடைய இரண்டு பாதங்களையும், அடிமையாகிய நான் சிரசில் சுமந்து ஒடுங்கி நடுங்கி வணங்கி நின்று, கனவான்களுக்கும், வருஷம் ஒருதரம் மாசி மாதத்தில் மதன் பண்டிகையை மறவாமல் கொண்டாடும் புண்ணியவான்களுக்கும் பாடிப்படிக்கும் சிறந்தவர்களுக்கும் தெரிவிக்கும் விஞ்ஞாபனம் யாதெனில்:—

இதுவரையிலும் ரதிக்கும் மன்மதனுக்கும் ஏசல் வாக்குவாத தர்க்கம் என்று சொல்லப்பட்ட இப்புத்தகத்தில்கண்ட பாடல்களை ஒருவரும் அச்சிடவில்லை. ஸ்ரீ ராமமூர்த்தியினது அனுக்கிரகத்தினால் மதன்பண்டிகையைக் கொண்டாடும் ஒவ்வொருவருக்கும் இது அவசியமானது. ஆகையால் இது நூதனமாக என்னால் போடப்பட்டது. இவ்வித பாடல்களை ரதிமன்மதன் வேஷம் பூண்டு ஊர் கோலம் வருஞ்சமயத்து இருகக்ஷியாகப் பிரிந்துகொண்டு ஒருவர் ரதி சொல்வது போலவும் மற்றொரு கக்ஷிக்காரர் மன்மதன் சொல்வது போலவும் பாட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இதருமை விளங்கும்.

இங்ஙனம்,

வை. ஆ.

உ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

சிவகுருமுருகுவசி.

விநாயகர் துதி.

ஆதியும் அந்தமுமாகி ஞானமு விவேகமாகி
திருவுருவாகி நின்றுதிக மொளிவாக யெங்கும்
மூலமதனி லெழுந்த யானை முகவனைத்
துதி செய்தேனே.

சரணம் சரணம் கணபதியே—சிவ

சங்கரன் மகனே கணபதியே

கரியிப முகனே கணபதியே—கரி

யுரிபவர் புதல்வா கணபதியே

மலரடியினைத் தருவாய் கணபதியே—என்னை

காத்தருள் புரிவாய் கணபதியே

அரவணிபவர் சேயே கணபதியே—என்னை

யாதரித்தருள்வாய் கணபதியே.

வேறு.

ஞான மௌன சிகாமணியாகிய மூலக் கணபதியே
சந்திர சேகர ரானைமுகப் பிள்ளையாரை மிகப்பணிந்தேன்
ஆதிசிவன் மகனுகிக் கணபதியாகி
அண்ட புவன மகில மெல்லாம் இபமாகி
பாரத மேருகிரியிலெழுதிய பகவானே யுனைப் பணிந்தேன்
மலையுமை யவன் பாலகனுகிய வாரணத்தின் முகனே
சாரங்கபாணி தனக்கு மருமகனுகவே தான்விளங்கி
பாதசரங்கள் பளபள வென்றிட பாரவன நடந்தோனே
ஆறுமுகனுக்கன்று ஆனைவடிவங்கொண்டு ஆரணியந்தனில்சென்றவா
வள்ளி வழியை மறித்துக்கொண்டு நின்றவா
மதனும் ரதியும் ஏசல் பேசிய தர்க்கத்தை
பாடவ ரமருளும் சொர்க்கத்தை
சம்போ சதாசிவனுர் புதல்வனே சரணம் [illegible] பணிந்தேன்
சரண சரண மென் றுனந்தக் கூத்தா[illegible]டை
யான்பணிந்தேன்—கணபதி
பாதந் தனைத் துதித்தேன்.

184340

சரஸ்வதி துதி.

பரம ரகசியமாகி ராமா வதாரமாகி
இராவணன் முடி கொய்திட்ட கவிப் பிரசங்கம் செய்ய
கம்பருக் குதவியாகிக் காத்தருள் செய்தவாணி
சரஸ்வதி தாயே யுன் னிருபாதத்தில் பணி[illegible]டேனே.

வேறு.

தாமரை மலரி லவதரி த்தருளிய தாயே சரஸ்வதியே
தாசர்களிடத்திலும் வாசமதாகவே சங்கத்தில் வி[illegible]றிருப்பாயே
தண்டை கொலுசுகள் தகதகவென யிருதாளிணை களிற் சொலிக்க
மண்டல முனிவர்கள் நின்று வணங்கிட மாமுனியோர் துதிக்க
சதுர்முகனாகிய மறையவர் தேவியே சரணமிகப் பணிந்தேன்.
சாரங்கபாணி மருமகளாகிய வாணி சரஸ்வதியே
நான் பாடின பாடலில் பழுதொன்றும் நேராமல் பாதுகாத்தருளுமம்மா
பாலகனாகிய ஆவிடை பாடலில் பட்சம வைத்தாளுமம்மா
என்னை ரட்சித்தருளுமம்மா.

இரதிக்கும் மன்மதனுக்கும் தர்க்கம்.

மன்மதன்—தேவர்கள் முனிவர்கள் யாபேருங்கூடி
தேவேந்திரன் எனையழைத்தார்
ரதி—தேவேந்திரனுன்னை அழைத்த காரணமதை
சீக்கிரமெனக்கருள்வாய்
ம—இந்திரலோகத்தில் சென்று நான் வந்துனக்
கருள்புரிவேன் மயிலே
ர—மயிலே மயிலே யென்று மகிழ்ச்சியாய் சொல்வது தெரி
என தங்கம் பதரி நொந்து எரியுதே [யுதே.
ம—வானோர் சபைக்கேசி வருகிறேனுனிப்போ வாது செய்
[யாதே பெண்ணே
எனக்கொரு தூதுவந்தது கண்ணே—போவதற்கு
நேரமாகுது சொன்னேன்
ர—சொன்னவார்த்தை யெனக்குன்னிதமோ பிராண அ[illegible]
[சு தாரஞ்சுதனே
மிஞ்சும் புகழ்வஞ்சியர் மோகனனே
ம—வரன்வரிந்திரர் வழிபார்த்திருப்பார்கள் போரேனடி[illegible]
இங்கொரு நிமிஷத்தில் வாரேனடிகுயிலே [[illegible]
ர—ஆதிசிவனாரும் நீகி தபசிருக்க அந்தத்தபாக்கினி யெ[illegible]
[கும் கனல் சொலிக்க
அந்தக் காரணமதைச் சொல்லுவேன் உம்மை
அழைத்தத் தபசிற்றன்னே கொல்லவே
ம—அச்சுதனார் பிள்ளை யென்றென்னை அவர் துதனுப்பி[illegible]
[ரடி பெண்ணே

பச்சைப் பசுங்கிளியானே. பதறுதே விலகி நில்லு வாரேன்

ரதி—ஆதிசிவன் தபசழிப்பதற் கலவியில் ஆராலுமாகாதையா

அடியாள் சொல்லை கேளுமையா

ம—கேளுமென்று சொல்லி நாளும் தடை சொல்வதாகுமோ

கேவலமா யென்னை வானோர் சொல்லுக்கிடமாகுமே

ர—மதனாலே முடியுமென்று அதனாலே யுனையழைத்தார்

நீர்போனால் தபசழியும் நெருப்பாகயுனைத்தகிக்கும்

ம—தகிக்கு மென்று சொன்ன சிவனீன்ற மயில் ரதியாளே

சிவசங்கரனுன் பிதா சேவகம் மெல்லாம் சொல்வேனே

ர—கைலாசகிரி மலைச் சாரலில் குடிகொண்டிருந்தார் மலையுச்சியில்

துடிகேடன் இராவணன் மலைதன்னை அடியோடே தூக்கினானென் [பிதா தன்னை

ம—அன்னமே பெண்ரதிமானே என்னைக்கிடைந்த செந்தேனே

வானோர் சபைக்கேகி வருகிறேன் விடைதாரும் போக

ர—போகலாகா தென்று பூவைரதியாள் சொன்னேன்

பொரு பொரு சற்றே நில்லு என் வார்த்தை தள்ளாதே யுறுதி [சொல்லு

ம—சொல்லும் புராண வேதமென் பிதா அல்லவோ

வில்லும் கரும்புன் கணையிது வல்லவோ

ர—கரும்பின் கணையும் கையும் அழகு கிளியும் உய்யும்
அரிவை சொல் மீறாதே கல் சிவந்தென் மீதினில்
கோபம் கொள்ளாதீர்

ம—கோபங்கொள்வே னென்று பாவையே நீ சொல்வதென்னடி
சங்கரனுமையவள் செங்கையில் மான் மழுசங்கைதனைச் சுமந்தேன்
மங்கை பாகத்தமர்ந்தோன் [இன்னமொரு

ர—மங்கை பாகத்தமர்ந்தவ ரென்றீரே மாரனே என் கணவா வேது
நீரோ உன் தகப்பன்—திருட்டுவெண்ணெய்
தின்றவருன் தகப்பன்

ம—அன்னை ஜானகி[illegible] அருஞ்சிறையில் வைத்தபோது
[இராவணன்
அய்யோத்திரகுராமர் [illegible]ரியைக் கொண்டழியக் கணைதொ
[டுத்தார் வாலியை
ர—பூசாரியோ உன்தகப்பன் பூதகி முலையுண்டவருன் தகப்பன்
அசசுதனார் மகனே ஆடுமாடு மேய்த்தவருன்தகப்பன்
ம—ஆடுமாடென்றுமே பெண்ணே நீ உன்பிதா
ஆடுங்கலம்பல வாணனே—சுடு
காட்டில் குடியிருந்த பிராணனே
ர—பிராணனென்று சொன்னீர் மாரனே முப்புராதியை யெரித்த
[என் பிதாதன்னை
கொல்ல அனுப்பினார் மனதை கையில் பிடித்துச் சிரித்தெரித்
[தாரவர் தன்னை
ம—பத்மாசூரன் வரம் பெற்றுன்பிதாதலை தொடுவேன் தொடுவே
[னென்று தொடுத்துத் துரத்த ஓடி
பயந்தங்க மெலிந்தாரே ஐவேலிக்காய்க்குள் மறைந்தாரே
ர மறைந்தாரென்றீரே என் மாரனே அவர் மறைபிலறுபத்து
[நாலுரு
அறுபத்து நாலுருவாகியே அவனிலே விளையாடினார்
ம ஆழியான கடல் கட்டியே கும்பகர்ணன் தலைவெட்டியே
வில்லை வளைத்தவர் நாணிபூட்டியே வீர ராமபாணம் ஓட்டி
தலைகொட்டினார் [னார் தெருவீதியெல்லாம்
ர கொட்டினார் என்று நீர் கூசாமல் வில்லை வளைக்கிறீர்
கருவண்டு நாணியில் சரபாணம் பூட்டியிருக்கிறீர்
அய்யா வில்வினில் விடுபட்டு வருகிற பாணத்தைப்பாருமே
அதை ஒருகணையாலே தடுத்திட்டேன் பெண்ஜீவன்காணுமே
ம காணுமென்று சொல்லிக் கடுஞ்சின மடைவது ஞாயமோ
நேரமாகுது நான் போய் வருகிறேன்
நீ கையில் வில்லெடுத்து ரதிமாதே எனைத்தடுத்து
நீலவர்ணம் பசுங்கிளியே போகயிதுதருணம் பெண்ரதியே
ர போகலாகாதென்று தாங்கியே கையில் வில்லைப்பிடித்தோங்கியே
வருகுது சரமொன்று பேசியே ரகசியமாய்க்கணை வீசியே
ம ஆதிமுதலில்நான் சண்டையில் அவனாயுதம் அற்றொண்டியாகவே
இருபது கையுமே வெருங்கையாய் அவன் இலங்கைக்குச்
[சேர்ந்தது வீண்பொய்யா
ர மெய்யிது உன்பிதா னொண்ணனும் முடிதட்டிக் கிளம்பியயுத்
[பித்தில்
வெள்ளிமலையீசன் என்பிதா வெகு உயரமான மலையானாரே
ம மலையுடன் உன்பிதா தன்னையே மண்டியிட்டெடுத்தானே ராவ
என்பிதா இருபது கைகளும் ஒருபது முடியுமே [ணன்
[பொடி செய்தார்

ர அடிமுடி கண்டவர் பெரியவபிரன் ருள்மையுடன் வடிவானுர்கள்
காணமுடியாமல் பொய்சொல்ல கடுஞ்சாபமடைந் தாரே
[நொண்ணனும்
ம நொண்ணனென்று சொல்லி விண்ணாரம் பேசிய பெண்ணே
[வஞ்சியரே
கோவைக்கனி கொஞ்சங்கிளி அன்னமே
ர சங்கரா அபயமென் றடைந்த மார்க்கண்டற்காகவே
எருமைக்கிடாவிலேறும் எமனையுதைத்திட்டது தெரியாதோ
ம அய்யோத்தியா புரிக்கரசராகிவந்த அரிராமரென்பிதா அல்லவா
அவராள்மையை நானிப்போ சொல்லவா
ர மன்னவாஎன்னை விட்டுவரையினு மொருநாளும் பிரிந்ததில்லை
என் வார்த்தையை நீர் தள்ளிப்போனுலே வரும்பெரும் தொ
ம ராஜரீகம் செய்யுமென்பிதா ராவணேஸ்பரரென்றொரு [ல்லை
அவன் தெய்வலோகங் கொள்ளை கொண்டவன் [ராட்சதன்
வயிரமுடிக் கணை பூண்டவன்
ர என்னமா என்பிதா தபசில் நெருங்கி நீ செய்திடுவீர் பாணம்
நானுமே யுன்னுடன் சென்று வருகிறேன் நாதனே யித்தரு
ம கூடவருவதினுலே குறைகளநேகமுண்டு கூறுவேன் [ணம்
[பெண் ரதிமானே
தாதிமாருண்டுதயிருண்டு பாலுண்டு பஞ்சணையிலிருமாதே
ர ஊரியில் வெண்ணெய் தயிருண்ணிய புதல்வனே
நஞ்சைப் புசித்தவரைப் பஞ்சை யென்றெண்ணினீர்
சிறுபாலர்கள் யோசனைபண்ணினீர்
ம முன்னமே யுன்பிதா தாயுனக்கொரு பாட்டி யல்லவோ
மூங்கில் மரத்தில் பிறந்த கதை சொல்லவோ
ர வாகான உன் பிதா தாயுனக் கொருபாட்டியல்லவோ
வச்சிரக்கல்லான தூணது வாகுமே பிராண நாதா
ம தலைபத்து முடியுள்ள மகுடங்கள் அவன் கொடி பெற்றவாள்
[கொண்டவீரன்காண்
கைலாசகிரிமலை எடுத்தவன் தெய்வலோகங் கொள்ளையடித்த
ர வன்னியைக்கட்டித் தவஞ் செய்து வரம் வாங்கினுன் [வன்
[ஏழைக் கோடியும்
வரங்கொடுத்தது என் பிதா கைவாளுங் கொடுத்ததுமென்
ம அவனோடமர் செய்ய யாராலுமாகாமல் அடியோடமர் [பிதா
[செய்தார் என் பிதா
என் பிதா வல்லமையு கன்னிரதி என்னுட வல்லமையும்
சொல்லமுடியுமோடி பெண்ணே ரதி வெல்லமுடியுமோடி
ர வெல்லமுடியாதென்று வல்லமை பேசிய கண்ணே ரத்தினமே
காமக் களஞ்சியமே [—கண்ணியர்கள்
காலாகாலன் ஆலவிடந்தன்னைக் கண்டத்திலே தரித்தோன்
[கரியானை தனையுரித்தோன்

ம மண்டலத்தில் வீடநேக மிருக்கையில் மலையிலேகுடிகொண்டா
கைலாயகிரியில் அவர் நின்றாரே [ரே
வாணிச்சியுதிர்பிட்டுத் தின்றாரே
ர கஞ்சாவெறி யெடுத்தோன் காங்கையான நெற்றிக்கண்ணைக்
[திறந்தோன்
கனகமணிமார்பா உன் மாமன் காலன் தனையுதைத்தார்

ம—காலனைக்காலாலுதைத்தார் என்றீரெந்தன் காரிகைமா மயிலே

காலாலும்வில்லாலும் கல்லாலடிப்பட்டு காட்சிகொடுத்தவர் தானே

ர—நாட்டில் மெத்தவீடு வேணதிருக்கையில் நாகத்தின் மேற்பள்ளிகொண்டாரே

அவர் குன்றக்குடைபிடித்து நின்றாரே
அவருள்ள நிலங்களெல்லா வுண்டாரே

ம—முடிபத்துத் தலையுள்ள ராவணன் ஒரு முடுக்கில் கிடந்தமூல பலத்தையும

தம்பியோடு களமேவியே தலை சிதரக்கணை தொடுத்தா ரென்பிதா

ர—தபசில் பெரியவர்காண் என்பிதா அவர் தன்னை மறந்திருப்பார்

போகலாகாதே பிராணேசா—போனாலே
மோசம் வரும் நேசா

ம—நேசமான பெண்ணே பொரு பொரு சற்றே நில்லு பெண்ணே ரதி
தொடுத்தேன் கணையை வெல்லு

வானோர் சபை போவென்று வாத்தை சொல்லு

இல்லாவிடில்—போறேன் விலகி நில்லு

ர—நில்லு மென்று சொல்லி வல்லமை பேசிய

நீல வர்ணனே என்கணவா

கரும்புவில்லை வளைத்துக் கணைதனைப்பூட்டியே

கணைவாரியே என் காமீநீயே வருகுதையா

உம்மைச் சீறியே

ம—சீறிவரும்படி சர்ப்பக்கணை தன்னை கர்ணன் விசயன் மேலேவினான்

சீறிவரும் நாகபசம் கண்டென்பிதா சிதறிக் கதரி பதறி நாசமடையும்படி
[செய்திட்டார்

184340

ர—சீறிய பாணத்தைப் பாருமே உன் பாரியாள் வருமை தீருமே

தென்றல் தேரேறியே நின்று விளையாடுமாரனே

இது தீருது நானுமே வாரேனே

ம—வாரேனென்று சொல்லி செவுரியம் பேசியதோ கைமாமயிதே ரதியே

உன் பிதா இல்லறமும் கைலை

ர—சராசந்தனுக்குப் பயந்துந் தன் பிதா அந்த

சமுத்திர துவாரகைபுரி சென்றாரே குடிகொண்டாரே

பள்ளிகொண்டாந் தத்திருப்பதி ஆரம்பூண்டு கொண்டார் துளசிமணி

ம—தொடுக்கிறேன் பாரடி அஸ்திரம் அதைத்தடுக்க உன்னால் முடியுமோடி

அஸ்திரம் இடுகிடென்ற திரவும் அலைகடலணிதத் தளிக்கவும்

அருவை ரதியாள் நெஞ்சம் பதரவும்

ர—துரோபதையால் துரியோதனாதியர் நூறு பேருமடிந்தார்கள்

பஞ்சபாண்டவரும் அரசாண்டு பரமபதமடைந்தார்கள்

ம—பதராதே நீ சும்மா நில்லு பஞ்சபாணம் வருகுது வெல்லு

அல்லவெல்ல முடியா தென்றால் சொல்லு

ர—முடியா தென்று சொன்னீர் கெடிகொண்ட பஞ்சவர் தூது செல்வோர் மகனே

வருகுதி பாணங்கள் வகைவகையாகவே வானோர் சபை போகலாகாதே

ம—மீராதே என்றென்னை நோய்ச் சாம் விடும் பெண்ணே

மகாமேருகிரிபோலே வில்லை வளைக்கிறேன் முன்னே

மந்திரமாகிய அஸ்திரமென்பதைப் பெண்ணே

தூபதீபங்கொடுத்துத் தொடுக்கிறேன் பாரடி உன்னை

வாய்வம்பு என் முன்னே பேசத் துணியாதே சொன்னேன்

ர—ஐயா வாரித் தொடுத்தாலும் வானோர் சபை போகலாகாதே

உன் வடிவுள்ள ரதியாளும் அடியாள் பாணமிதோ வருகுதே

வருணன் பாண மிதே வருகுது பாரையா வானுலகம் தத்தளிக்கவே

வளைந்தோடி—உம்மைத் தேடியே

ம—தேடி வருகுதென்று தீர்க்கமாகச் சொன்ன தெய்வ வர்ணாம்பை மானே

தெற்கு திசை யெங்கும் திடுதிடுதிடு வென்றதிரவும் [செந்தேனே

தேவர்கள் யாபேரும் திடுக்கிட்டு மெய்மறந்தோடவும்

அதலே சுதலே யெங்கும் அவனிதத்தளிக்கவும்

நில்லடிவில் லெடுத்தேன் நிமிஷத்தில் கணை தொடுத்தேன்

ஒரு கணை வருகுது மறுகணை தருகிறேன்

தாங்க உன்னால் வசமாகுமோ

ஓடி ஒதுங்காதே தேடிவருகுது

நில்லடி பெண்ணே ரதி—என்னைப்போகச்சொல்லடி மாமயிலே.

ர—செங்கையில் வில்லெடுத்து சிவன் பேரில் கணைதொடுத்தால்

என்பிதா உன்மாமன் அவரங்கத்தில் பட்டுருகி

சீறி எரிபறந்து சியல்விழி நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்து

செந்தணலாயெரிப்பார் யார்வந் துன்னையாதரிப்பார்

முப்புரந்தன்னை யெரித்தவர் நரசிங்கத்தை வாள்கொண்டறுத்தவர்

கூற்றையுதைத்தவர் கோபத்தினாற் காலனை

ம—காலாகாலனோ உன்தகப்பன் கல்லாலடிபட்டவருன்தகப்பன்

வீரா வீரரோ உன் தகப்பன் விறகுவிற்றுண்டதை நீ யறியாயோடி

பித்தனோ உன்தகப்பன் பிச்சையெடுத்துண்ட தனக்கென்ன தெரியுமோ

ர—தெரியுமென்றென்னைக் கெவுரியம் பேசிய தீரரே என்கணவா

குரங்கைவதைசெய்தவருன் தகப்பன்

பஞ்சவர்ணனே என் கணவா கடலில் பள்ளிகொண்டவருன் தகப்பன்

ம—பள்ளிகொண்டாரென்ற தெள்ளியவார்த்தை படியாதே

பர்மசிவன் கையை பிர்ம கபாலங்கடித்துதே

உன் பிதா கையைக் கபாலமும் ஒருநாளும் விடேனென்று
[சொல்லவும்

கையைக்கபாலம்விழுங்கவும் கைலாய நாதர் புலம்பவும்

அப்போது கபாலத்தை என் பிதா உனக்காவதென்ன வென்
[றுரைக்கவே

பிர்மகபாலம் நிறைந்திட உதிரம்வேணுமென்றரைந்திட

உனக்காகப்பாரதம் நான் செய்து உதிரம் தருகிறேனென்றிட

என் பிதா பிர்மகபாலத்தை வெகுதந்திரமாக விலக்கினர்

என்பிதா வல்லமைதன்னையே எவராலும் சொல்லமுடியாதடி

ச முடியுமென்றுரைத்த ஞாயமோ முடியாதென்றுரைத்தது ஞாய
[மோ

கொடிமுடிச்சதிபுதி என்பிதா அடிமுடிகாணாத உன் பிதா

அறுபத்து நாலுருவரிசியே அவனிதனிலே விளையாடினர்

என்பிதா வல்லமை தன்னையே எவராலும் சொல்லமுடியா
[தையா

ம அரவாபர்ணன் நிஷ்டை யழித்தொரு நிமிஷத்தில் நானிப்போ
[வாரேனடி

நலமாக—விடைகொடடி நஞ்சனி

உன் தகப்பன் ஆலகால விடமென்னடி

ச ஆலகால விடந்தன்னை அள்ளிப்புசித்தவர் ஆள்மையை நீ சறிவி
என்பிதா அக்கினியா லெரிக்காரோ [ரோ

போகாதே பெருவாதை பூங்கணை வில்லெடுக்காதே

ம ஆதிசிவன் தபசழித்தொரு நிமிஷத்தில் நானிப்போவாரேனடி

நல்மாக விடை கொடடி அன்னமே பெண்ரதிமாதே
தடைசொல்லாதே நீ என் முன் வாதை

ந நாளை வரும் விதி நானறிந்து சொன்னேன்

நாயகா என்பிராண நாதா—நான் என்ன

உமக்கொருவாதா—இன்னம்

சொல்வதெல்லாம் பெருஞ் சூதா

ம சூதாகவேயொன்று நானறியவில்லை உன் பிதா வல்லமையை

என்-கையில்லம்பின் கணையை-தொடுத்

தெய்குறேன் தபநில்லை

ந எய்குறேன் என்று இதமாகச் சொன்னீரே ஈசன் தபசு நிலை

வெந்-துருகுமோ வெள்ளிமலை-நந்தியாளும் கைலைமலை

ம கைலைமலை ஈசன் கல்லாலடிபட்டோர்

கைமான் மழுவெடுத்தோர்-கரி

யானை தனையுரித்தோர்— அரவா

பர ாம் தரித்தோர்

ந யானையுரித்துப் போற்றி மானைக்கரத்திலேந்தி

அடியுமுடியும் சுத்திக்காணமலேத்தத்தி

உன்பிதா அலுத்தாரே பிர்மாவுக்கோர் சாபம் தந்தாரே

ம சாபம் தந்தாரென்று தையலே ஓ சொல்வதென்னடி

சதாசிவனும் பிர்மதேவன் முடியைக் கையாற் கிள்ளி கொந்

ந கொந்தார் சிவனென்று சொன்னீரே—நர [ததேன்

சிங்கரூபந்தன்னைக் கொன்றுரே

சிங்கந்தனைக் கொண்ட நஞ்சுண்டயீசன்
செந்தனலா யெரிப்பாரே

ம பாரினில் பத்தவதாரமும்—அடங்காத வீரரைக்கொன்ற தீரமும்

மச்சாவதாரங் கொண்டு மகுடா சூரனை வென்று
மாமன் கம்சனைக்கொன்ற தீரமும்

ர தீரமென்று சொல்லித் தாண்டுறீர்—தில்லை
தாண்டவராயனை வெல்வீரோ
புலியூரானென்று பேர்கொண்டுமே—
பொல்லாத—நெற்றிக் கண்ணொன்றுண்டுமே

ம கண்ணொன்றால் பால்கராவாய் பசுகாலனும் பால்குடிப்பானோடி
எப்படி யாகிலும் பாரடி கணை எய்குறது நிச்சயமேடி

ர பாரடி என்று நீர் பஞ்சமலர்க்கணை அஞ்சாமலே தொடுத்தால்
பாதாள லோகமுதல் அதலை சுதலை யெல்லாம் பத்தியெரிங்
[கிடுமே

ம பத்தியெரியுமென்று பைங்கிளியே சொல்வதென்னடி—உங்கள்
வெள்ளிமலை யீசன் வேகத்தை பார்க்கிறேன் நில்லடி

ர நில்லு மென்று சொல்லி நிமிஷத்தில் போகவும்
நீடிக்கணை தொடுக்க—தேவரெல்லாம்
கூடியெனைக் கெடுக்க

ம கெடுப்பாரொருவரில்லை தடுக்காதே நீயென்னை
கிளிமொழி மாதரசே அனுப்படி
சென்றிங்கே வாரேனடி

ர சென்று வருகிறேன் என்றுரைத்திரெந்தன் பிராணநாதா
சிவன்முன்னே சென்று நின்றாலும் பின் கணை தொடுத்தால்
[பிராணநாதா
நிஷ்டை கலையுமுன்னே நெருப்பா யெரிவீரென் பிராணநாதா
நிஷ்டை கலையுமுன் நெருப்பா யெரிவீரென்பிராணநாதா

ம ஆலிலையில் பள்ளிகொண்டா ரணியஞ் சென்றுதாடகையைத்தாட்
[டாக்கினார்
தடத்தில் கிடந்த கல்லைப் போக்கினார்—அகலிகை
பெண்ணுருவாக்கினார்

ர ஆலவிடந்தன்னை உண்டார் பசி போக அடிமுடி தெரியாமல் நின்
சீராளனைக் கரியாக்கினார் சீக்கிரத்தில் உயிராக்கினார் [றார்

ம முன்னே மறித்தென்னை வில்லை வளைத்துமே வீசுறாய்
போகாதே யென்றென்னைக் கெவுரியமாகவே பேசுறாய்
உன்னிதமாகவே உனக் கொருவில்லு ஏதடி
ஒடிக்கிறேன் என் கணையாலே எய்ததைப்பாரடி
அரியும் சிவனும் விளையாடின திருவிளையாடலை
ஆவிடை பாடினேன் செந்தமிழாலிந்தப் பாடலை
அச்சுத பச்சைமால் ஆதிசிவனருளாலே
பாடிப்படித்தவர் பாவந்தொலைந்துமே சேருவார்நற்பதி சொர்க்கத்தை
மாளியக்காட்டில் வசிக்கின்ற
ஆவிடை பாடிய செந்தமிழ் தர்க்கத்தைக் கற்பவ
பாடிப் படித்தவர் சேருவார்நற்பதி சொர்க்கத்தை

18434c